

DRÁGA PÉTER!

Ha valaki megkérdezné, kicsoda is az én barátom, miért mutatok lelkesülten a tőled kapott képre, miért áhítattal mondom ki nevedet, akkor azzal kezdeném, hogy azon kevesek, roppant kevesek közé tartozol, akik arisztokraták, a szó legnemesebb értelmében, de nem származásuk, hanem megjelenésük, fejtartásuk, gesztusaik, beszédmódjuk, tekintetük okán, egész lényük megéjtő finomságot, kivételes szelídséget sugall. És folytatnám, hogy minden egyes műved a lét mélységét felmutató meditáció, gyöngéd, ugyanakkor konok, végtelen türelemmel végigvitt küzdelem az összeszedettségért, a rendkívüli tudatosság az alázat erejével párosul. Ebben a rejtelmes, ugyanakkor bölcsességgel teli világban a lassúság öröme és a csönd áldása uralkodik, legfőljebb apró neszeket, halk repedéseket hallhatunk. A titokzatos töredékekben a teljesség teremődését élhetjük, művészeted által szellemi és lelki utakat járhatunk be. Az itt, a falon függő, Az idő árnyalatai című munkád minden áldott nap megajándékoz a tűnődés esélyével, hogy figyelmem az élet lényegére irányuljon.

Drága Péter, bizonyosan nem véletlen, hogy egykor éppen a pannonhalmi kiállításod megnyitására kértél fel, ott egymásra hangolódhattak szerzetesi énjeink. Adja a Jóisten, hogy oldalunkon segítőtársainkkal, még sokszor sétálhassunk, beszélgethessünk, nézhessünk egymásra az ifjú házasok boldogságával, szívből kívánom, ne legyen túl nagy teher számodra a nyolc évtized, s ha már nem lehet elodázni, éljed meg derűsen születésnapodat!

Baráti szeretettel öllelek,
Laci

